

УДК 37.013.42

КОВАЧ А. В.,
ХИЛА В. О.,
МОЧАН Т. М.

Мукачівський державний університет, Україна

ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ «STORYTELLING» У НАВЧАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

У педагогіці технологія сторітеллінгу («Storytelling») відома з кінця ХХ століття. Найбільш відомими є роботи закордонних науковців Egan K. Teaching as storytelling («Навчання як розповідь») та Rossiter M. Narrative and Stories in Adult Teaching and Learning («Оповідання та історії у навчанні та навчанні дорослих»).

В Україні дослідженням технології «Storytelling» почали вивчати не так давно і на даний час вона вважається інновацією в освіті. Вивченням даної проблеми займаються М. Василюшина, Н. Гущинна, Е. Ерднієва, О. Караманова, Ю. Маковецька-Гудзь, К. Симоненко, З. Удич.

Сторітеллінг (story – історія; telling – розповідати) – це ефективний метод донесення інформації до аудиторії шляхом розповідання смішних, зворушливих або повчальних історій з реальними або вигаданими персонажами.

На думку Ю. Маковецької-Гудзь, він поєднує в собі психологічні, управлінські та інші аспекти і дозволяє не лише ефективно донести інформацію до аудиторії, а й мотивувати її на певні вчинки і отримати максимально високі результати. Саме використання оповідань є однією із ефективних технологій навчання, оскільки вони максимально полегшують розуміння й засвоєння матеріалу. Крім того, інтерес молодших школярів до нового цікавого сюжету і незвична форма навчальної діяльності істотно підвищують їхню мотивацію до навчання, створює сприятливу атмосферу на уроці та підтримує увагу молодших школярів [1, с. 9].

Оповідання це розширення прав і можливостей для дитини, щоб мати можливість висловлювати свої думки і почуття через усне мовлення. Їх метою є розвиток пізнавального інтересу, пам'яті, уваги, чуття мови. Розвиток уяви дозволить молодшим школярам розглянути нові і творчі ідеї, може сприяти впевненості в собі та особистої мотивації, учні покажуть себе компетентними і здатними виконати свої надії і мрії.

К. Симоненко виділяє такі способи застосування технології «Storytelling»:

- складання розповіді за сюжетною картиною, що сприяє формуванню вмінь складати розгорнуту розповідь по картині;
- складання оповідань про випадок із власного життя учнів за малюнками, наприклад «Мій звичайний день»;
- складання розповіді за допомогою послідовно прикріплених ілюстрацій до епізодів казки, силуетних зображення героїв казки тощо [2].

Історії, які можна використати у навчальному процесі, поділяємо на:

1. Історія, написана оратором (оратор для розповіді сам вигадує усі ключові елементи історії, при цьому, історія повинна бути цікавою та життєвою).

2. Історія, написана аудиторією (в процесі розповіді оратор використовує діалог з аудиторією (інтерактив) у своїх цілях. Історію нібито придумує аудиторія, але оратор має контролювати процес, щоб історія вийшла такою, як йому треба. Цей спосіб можна використати лише в тих випадках, коли історія будується за законами логіки і включає послідовність дій. Важливим елементом тут є інтрига, то якої потрібно неодноразово повертатися протягом «написання» історії [1, с. 11].

Сторітеллінг, як ефективний засіб передачі інформації, зарекомендував себе не лише у формі усного мовлення у системі «оповідач-слухачі», але й театралізованого дійства (play-back театр), рольових ігор, тренінгів [3].

3. Удич, зважаючи на специфіку підготовки та реалізації сторітеллінгу, виокремлюємо такі вимоги до педагога, як оповідача:

- досконале володіння навчальною дисципліною, ораторським хистом, умінням імпровізувати;
- грамотне мовлення, багатий лексикон;
- розвинені уява, почуття міри, емпатія, емоційність;
- педагогічний такт, дотримання конфіденційності;
- знання слухацької аудиторії;
- здатність підбирати чи продукувати різні наочні матеріали із застосуванням комп'ютерних технологій [3, с. 305].

Отже, можемо зробити наступні висновки. Найважливішим завданням сторітеллінгу є досягнення значних результатів за рахунок простого та швидкого встановлення контакту між учнями та вчителем для передачі знань шляхом розповіді цікавих та пізнавальних історій. Дана технологія сприяє розвитку навичок сприйняття усного мовлення на слух, читання, розширює кругозір, розвиває комунікативні навички, морально-етичні цінності, допомагає застосовувати накопичений досвід у життєвих ситуаціях, доповнює та збагачує цікавим матеріалом навчальні предмети шкільної програми.

Список використаних джерел

1. Маковецька-Гудзь Ю. А. Storytelling у педагогічній практиці викладача. Zbiór artykułów naukowych. Konferencji Międzynarodowej Naukowo Praktycznej «Pedagogika. Teoretyczne i praktyczne aspekty rozwoju współczesnej nauki»(30.03.2017 – 31.03.2017). Warszawa: «Diamond trading tour». 2017. С. 9–13.
2. Симоненко К.О. Застосування технології «Storytelling» у навчанні англійської мови молодших школярів: [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.psyh.kiev.ua>
3. Удич З. І. Сторітеллінг (Storytelling) у підготовці майбутніх учителів інклюзивних класів / З. І. Удич // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету ім. Т. Г. Шевченка. – 2018. – Вип. №151(1). – С. 301–306.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>